

NTFR 2011/1920 Terechte navorderingsaanslagen vanwege kwade trouw

Rechtbank Haarlem 14 juli 2011, nr.10/00578
Rechtbank Haarlem 14 juli 2011, nr.10/00579
Rechtbank Haarlem 14 juli 2011, nr.10/00580
Rechtbank Haarlem 14 juli 2011, nr.10/00581

Belastingjaar/tijdvak	2004	☐ Brondocument
Wetsartikelen	AWR-art. 16 EVRM-art. 6	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
LJN	BR1329	
ECLI	ECLI:NL:RBHAA:2011:BR1329	

Samenvatting

X en Y hadden in de vorm van een maatschap een administratiekantoor en belastingadviesbureau. Eén van de twee maten had in zijn aangifte IB/PVV 2004 aangegeven dat deze niet compleet was en dat hij aangevuld zou worden. De andere niet. Uiteindelijk zijn geen van beide aangiftes ooit aangevuld en had de inspecteur, naar aanleiding van de aangifte IB/PVV 2005, het vermoeden dat de in 2004 aangegeven winst door beide maten niet volledig was, ondanks dat al definitieve aanslagen opgelegd waren. De rechtbank is van oordeel dat belanghebbenden ten tijde van het doen van de aangiftes zich ervan bewust waren dat deze niet volledig waren. Ondanks de gedane toezegging, zijn de aangiftes nooit aangevuld. Dit leidt tot de conclusie dat sprake is van opzettelijk onthouden van de juiste inlichtingen aan de inspecteur. De boetes van 25% zijn passend en geboden, maar worden, vanwege overschrijding van de redelijke termijn, verminderd met 20%. Vanwege dit laatste worden de beroepen gegrond verklaard.

Commentaar

1. De Hoge Raad is van oordeel dat van kwade trouw sprake is wanneer de belastingplichtige de inspecteur opzettelijk onjuiste inlichtingen heeft verstrekt of deze opzettelijk de juiste inlichtingen heeft onthouden (HR 11 juni 1997, BNB 1997/384 en HR 20 december 2002, nr. 37.722, NTFR 2003/45).

2. Deze opzet omvat ook voorwaardelijk opzet (HR 31 januari 2003, nr. 37.511, NTFR 2003/274). Hiervan is sprake als de belastingplichtige zich ervan bewust is geweest dat er een aanmerkelijke kans bestond dat de aangifte onjuist was, maar hij zich daardoor niet heeft laten weerhouden de aangifte te doen zoals hij heeft gedaan en hij zich dus willens en wetens heeft blootgesteld aan de aanmerkelijke kans een onjuiste aangifte te doen (HR 13 februari 2004, nr. 39.477, NTFR 2004/235).

3. De vraag of een belastingplichtige te kwader trouw was moet worden beoordeeld aan de hand van de gedraging van de belastingplichtige bij het doen van aangifte. (HR 3 december 2010, nr. 09/04514, NTFR 2010/2830).

4. In dit geval heeft de belastingplichtige aangifte gedaan over het jaar 2004. In deze aangifte heeft de belastingplichtige opgemerkt 'Door tijdsdruk is de aangifte onvolledig ingediend en zijn tevens de gegevens nog niet geheel correct. Op korte termijn zal een aanvulling in de vorm van het opnieuw elektronisch inzenden van de aangifte plaatsvinden.'

5. De aanvulling op de aangifte heeft de belastingplichtige nimmer ingediend.

6. De rechtbank is van oordeel dat de belastingplichtige gelet op de volledigheid van de administratie in staat was om bij de aangifte de juiste omzet- en winstgegevens in te vullen. Van die mogelijkheid heeft de belastingplichtige echter geen gebruik gemaakt. Ook overweegt de rechtbank dat de letterlijke tekst van de toezegging in de aangifte van de belastingplichtige weliswaar duidt op de wil alle benodigde informatie te verstrekken, maar dat de feitelijke gang van zaken anders is geweest. De rechtbank concludeert op deze gronden dat de belastingplichtige opzettelijk niet de juiste aangifte heeft ingediend.

7. Het is de vraag of de rechtbank bij de beoordeling van de opzet het juiste toetsingskader heeft gebruikt. Zoals al is opgemerkt moet de kwade trouw worden beoordeeld aan de hand van de gedraging van de belastingplichtige bij het doen van aangifte.

8. In de aangifte merkt de belastingplichtige op dat hij de wil heeft om alsnog de juiste inlichtingen te verstrekken, maar dat hem dat door tijdsdruk nog niet is gelukt. Alleen deze gedraging is derhalve relevant in de beoordeling voor het opzet en niet de conclusie dat later is gebleken dat de feitelijke gang van zaken anders is geweest. De conclusie is dan ook gerechtvaardigd dat de rechtbank deze omstandigheid ten onrechte in de beoordeling heeft meegenomen.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Hertoghs advocaten – belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2011-1920>

Datum: 28-4-2016 13:22:51

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.